

az Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

részére

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/262-10/2018
Érkezett:	2018 JÚL 19. Székelyesen
Példány:	1
Melléklet:	3 db
Kezelőiroda:	du

Hiv. szám/ügyszám: IV/262-9/2018

Tárgy: NYILATKOZAT/BEJELENTÉS

Dr. Szikszai Csaba

Tisztelt Törvényszék! / Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] a továbbiakban: „Indítványozó”
vagy „Felperes”)

— jogi képviselő: Dr. Szikszai Csaba ügyvéd [redacted]

[redacted] I. r. és a Magyar Állam II. r. alperesekkel (a továbbiakban együttesen: „Alperesek”) szemben

a felülvizsgálati eljárás alapirátának tekintendő, 2017. február 13. napján kelt, a Fővárosi Törvényszék által 2017. február 14. napján, illetve a Tisztelt Kúria által 2017. március 16. napján érkeztetett felülvizsgálati kérelem (a továbbiakban: „Felülvizsgálati Kérelem”)

alapján a Kúria előtt Pfv.20.654/2017. szám alatt folyamatban volt felülvizsgálati eljárásra (a továbbiakban: „Felülvizsgálati Eljárás”), valamint a

Felülvizsgálati Eljárás alapját képező Fővárosi Ítéltábla által 19.Pf.21.298/2016/7. szám alatt meghozott, 2017. január 19. napján kelt másodfokú, jogerős részítéletre (a továbbiakban: „Másodfokú Részítélet”),

valamint a Felülvizsgálati Kérelem alapján a Kúria mint felülvizsgálati bíróság által meghozott, Pfv.II.20.654/2017/20. számú, 2017. október 24. napján kelt, és általunk 2017. december 04. napján megismert részítéletre (a továbbiakban: a „Kúria Részítélete”), amelyet a Másodfokú Részítéletre kiterjesztő hatállyal (a Másodfokú Részítélet és a Kúria Részítélete a továbbiakban együttesen: „Részítélet”) a jelen alkotmányjogi panasszal (a továbbiakban: „Alkotmányjogi Panasz”) támadunk,

a rendelkezésre álló, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: „Abtv.”) 31. §-ának (1) bekezdésében rögzített 60 (hatvan) napos határidőn belül,

az Abtv. 27. §-a alapján — hivatkozással Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: „Alaptörvény”) 24. cikkének (2) bekezdése d) pontjára és figyelemmel az Abtv. 53. §-ának (2) bekezdésére — a 2018. január 29. napján elektronikus úton, 2018. január 30. napján pedig papír alapon a Fővárosi Törvényszék részére benyújtott alkotmányjogi panaszunkhoz/indítványunkhoz kapcsolódóan az alábbi

NYILATKOZATOT/BEJELENTÉST

terjeszti elő.

I

NYILATKOZAT

Az Alkotmánybíróság fenti számú végzésére hivatkozással az alkotmányjogi panaszos a már igazolt jogi képviselője útján az alábbiakat adja elő.

1.

Bejelentem, hogy a végzésben megjelölt, a perújítási kérelmet elutasító első fokú (31.P. 22.657/2017/20. számú) végzés ellen fellebbezéssel élünk.

2.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a 17.Pfk.25.362/2018/2. számú, másodfokú végzésével elutasította, így az jogerőre emelkedett.

3.

Kiegészítésként előadni kívánom, hogy az ítéltábla a fellebbezésünk indokaival egyáltalán nem foglalkozott, azokra nem is válaszolt. Mint az a határozatából is kitűnik, nem a perújítás megengedhetőségét vizsgálta, hanem azt, hogy — számításai szerint — a perújításnak lenne-e relevanciája a panaszos ügyében (ld. 9. oldal). E tekintetben arra a nemleges következtetésre jutott, hogy hosszú idő elteltével a perújítási kérelemben megjelölt okoknak nem lehet relevanciája a panaszos szempontjából.

4.

Ez azonban ténybelileg nem igaz, minthogy a panaszosnak, a perújítással érintett ügyből kifolyó pereit jelenleg is folyamatban vannak. Amint azt a fellebbezésünkben is kifejtettük, a felperes nem tehet arról, hogy törvény szerint az azonos jogalapból, jogviszonyból származó pereit nem voltak tárgyalhatóak egy eljárásban. Például törvényi tilalom van arra, hogy házassági bontóper (vagyonközösség megosztása) semmilyen más perrel, így a használati jogot érintő vagy birtokháborítási eljárással sem folyhat együtt. Éppen emiatt állt be a perfüggőség a további eljárásokban, amelyek viszont most folytatódnak. **Így nyilvánvalóan van annak relevanciája, hogy az azonos jogot érintő,**

de eddig még érdemben nem tárgyalta kereseteket a perújított határozat milyen kihatással lehet.

5.

A panaszos helyzetét különösen súlyosan érintette, hogy a további eljárásokban a Magyar Állam különböző entitások képében, különböző jogcímenek előterjesztett igények képviselőjeként jelent meg; így perjogilag különböző eljárások részese lett, amelyek azonban **egy közös célt szolgáltak: a felperes használati és tulajdoni igényeinek semlegesítését.**

6.

A különböző perekben a perfüggőség kérdését a bíróságok soha nem is vizsgálták, és erre nem is volt kérelem egyik fél részéről sem. **A Kúria azonban a perújítás keretében támadott részítéletében — a felek rendelkezési jogán lényegesen túlmenve — hivatalból kezdte vizsgálni a perfüggőség kérdését, ám nem minden eljárásra és nem teljes körűen, sőt bizonyítást sem felvéve tett a peres felek helyzetére kiható megállapításokat.** A panaszos arra nem volt, nem is lehetett felkészülve, hogy a Kúria kérelem nélkül jár el, s bizonyítás nélkül úgy változtat a panaszos perjogi helyzetén, hogy ennek a döntésnek a Kúria által perfüggőnek ítélt valamennyi eljárásra automatikus kihatása lesz.

7.

Ugyanakkor azt a Kúria sem vizsgálta, hogy az ellenérdekű fél jogi képviselője a fél tudta nélkül és akarata ellenére álképviselőként eljárva tett olyan joglemondó nyilatkozatot, amelynek közvetlen kihatása van a felperes igényeinek érvényesíthetőségére. Valójában ezt soha, senki meg nem vizsgálta, a bíróság mostani döntése szerint viszont ennek a panaszosra már semmiféle kihatása nem lehet, mert az „régén” történt. A szelektív és a fair eljárás keretein mindenképpen kívül eső döntés a panaszos helyzetét valamennyi perre vonatkozóan elnehezítette, így az már önmagában sem felel meg a valóságnak, hogy a panaszos helyzetére a perújításnak semmilyen kihatása nincs és nem is lehet.

8.

Az alkotmányjogi panasz tárgyával szorosan összefügg, hogy a bíróságnak nem a perújítási oknak a fél helyzetére vonatkozó, lehetséges kihatásait kell vizsgálni, csupán a megengedhetőség kérdésében kell határoznia. **A perújítás megengedhetősége még nem koncedál semmilyen eredményt, ám a tisztességes eljárásból fakadó követelményeket biztosítani tudja a fél számára.** A felperes most ettől a lehetőségtől elesett, noha az Alkotmánybíróság gyakorlata is azt mondja ki, hogy a törvényes jogként biztosított, a tisztességes eljárás garantálásából fakadó olyan méltányosság, mint például a perújítás, nem valamiféle *ex gratia* juttatás, hanem az igazságos, törvényes ítélezés egyik biztosítója (pl.: 3193/2017 AB határozat).

9.

A fentiek alapján tehát a panaszos alkotmányjogi panasz elbírálásához kapcsolódó érdekei továbbra is fennállnak, mert nincs más eszköz, amelytől a törvényes jogainak helyreállítását remélhetné – legalább eljárásjogi értelemben.

II

A BEJELENTÉS

1.

A Tisztelt Alkotmánybíróság felhívása alapján bejelentjük, hogy a perújítási kérelmünket elutasító végzéssel szemben fellebbezéssel éltünk, amely fellebbezési kérelmünket a másodfokú bíróság jogerősen elutasította.

2.

A fentiek igazolása céljából mellékelten megküldöm a perújítási kérelmünket elutasító végzést, az ezzel szemben benyújtott fellebbezési kérelmünket, és a másodfokú, jogerős elutasító, a perújítási eljárást lezáró végzést.

Melléletek:

I/4.: a perújítási kérelmünket elutasító végzés;

I/5.: a fellebbezési kérelem;

I/6.: a másodfokú, jogerős elutasító, a perújítási eljárást lezáró végzés.

Budapest, 2018. július 18.

Dr. Szikszai Csaba

